

PEGGY is een Engelse koosvorm van MARGARITA

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Voor de herleiding van Margarita worden verschillende verklaringen gegeven:

- 1] De meest waarschijnlijke: 'parel' (Grieks).
- 2] Volgens sommigen gaat de oorspronkelijke betekenis echter terug op het Babylonische 'mâr galliti' = 'dochter van de zee' of ook 'kind van het licht'.

*

Parel als symbool

De parel heeft in vele culturen symbolische waarde.

Vanwege haar ronde vorm en haar ondoorgrondelijke glans geldt zij als symbool van de eeuwigheid. In **Azië** symboliseert de parel de schoonheid van de geest: de wijsheid. In **China** en **India** wordt zij vanwege haar hardheid en onsljitbaarheid ook gezien als symbool van de onsterfelijkheid. De vlamme parel is er bovendien symbool van de zon of van de allerhoogste waarde in dit leven. Bij de **Grieken** vanwege haar schoonheid: symbool van de liefde. Wijd verbreid is de idee dat parels tranen symboliseren. Juist de omstandigheid dat de parel in de verborgen duisternis van de oester schuilt, maakt haar tot symbool van het ongeborn kind en van het licht dat in de duisternis schijnt. Bij de **Christenen** wordt zij dan ook vooral gezien als symbool van Christus, de Zoon van God, die mens wordt in de schoot van Maria. Zo wordt zij symbool van de verlossing; ook van de doop waardoor de gelovigen (de weg naar) de verlossing wordt aangeboden. Ook de bloem dankt haar benaming aan de gelijkenis met de parel.

*

Margareta van Antiochië, Syrië; maagd & martelares; † **3e eeuw(?)**; **feest 20 juli**.

*

Pega (ook **Margareta**, **Pee**, **Peggy** of **Pègue**) **van Crowland** (ook **van Rome**), Engeland; kluizenares & pelgrim; † **ca 719**.

Feest 8 januari.

Zij was een dochter van een edelman uit Mercia, Penwahl geheten, die gehuwd was met Tette, een edelvrouw uit Mercia. Zij kregen een zoon Guthlac, die later als een heilige vereerd worden († 714; feest 11 april), en een dochter Pega.

Toen Guthlac zo'n zes-en-twintig jaar oud was, trok hij zich als kluizenaar terug op een eilandje in de moerassen van Lincolnshire, Croyland (ook Crowland). Zijn zuster trok zich op haar beurt terug als reclus in een plaatsje, dat tegenwoordig naar haar is genoemd: Peakirk (= 'Pega's kerk') in Northamptonshire.

Zo waren ze op hooguit tien kilometer van elkaar verwijderd. Desondanks hebben ze elkaar nooit meer ontmoet. Pas toen Guthlac stervende was, vroeg hij aan de broeder die bij hem waakte en voor hem zorgde, een boodschap naar zijn zuster te brengen. Hij zei: "Als de geesten dit zwakke lichaam hebben verlaten, ga dan naar mijn zuster Pega en zeg haar dat ik ervoor gekozen heb haar in deze wereld nog eens te zien, zodat we in de eeuwigheid voor de ogen van de Vader voor altijd van elkaars nabijheid zouden kunnen genieten. Zeg haar verder, dat ze mijn lijk in de kist moet leggen en dat ze het moet wikkelen in de neteldoek, die ik van Ecgburg heb gekregen..."

Zodra Guthlac gestorven was, stapte zijn trouwe dienaar onmiddellijk in de roeiboort en roeide zo snel als hij kon naar de plek waar Pega leefde. Zij was ontzettend verdrietig, toen ze het slechte nieuws hoorde. De volgende dag vertrok zij met de broeder naar Croyland. Daar aangekomen besteedde zij eest drie dagen aan gebed, waarin zij God dankte voor het prachtige leven van haar broer, en ze vroeg dat zijn ziel in de hemel zou worden opgenomen. Vervolgens maakte ze samen met de broeder een graf in de bidruimte van haar broer; daar legden zij het stoffelijk overschot in neer.

Twaalf maanden later besloot Pega de relieken van haar broer te verheffen tot de eer der altaren en hem in een echt grafmonument te plaatsen, zodat zij door vrome gelovigen zouden kunnen worden vereerd. Koning Aethelbald van Mercia liet een prachtig monument voor de heilige maken. Voor de ogen van alle kerkelijke

hoogwaardigheidsbekleders, die zich voor die gelegenheid daar verzameld hadden, werd de kist uit het graf genomen en het deksel geopend. Tot verbazing van iedereen bleek het lichaam nog in een volkomen gave en ongedeerde conditie te verkeren. Pega nam het in haar armen, en met grote tederheid wikkelde zij het opnieuw in de neteldoek van abdis Ecgburg. Daarmee had zij volgens haar eigen overtuiging zijn laatste wens pas echt vervuld. Vervolgens werd hij in het nieuwe grafmonument geplaatst.

Tegen het eind van haar leven maakte Pega een pelgrimsreis naar Rome. Daar is ze gestorven.